

Andreu Mayayo: "Exigeixo a l'autoritat acadèmica que garanteixi el lliure accés"

- L'historiador planta cara als piquets i imparteix classe
- Veu un fracàs unir el dret a la vaga amb el boicot a la universitat pública

R. J. / A. B.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27.03.09

Ahir a la tarda, l'historiador Andreu Mayayo tenia classe. I va fer classe. Encara que les autoritats acadèmiques li van proposar fer-ho a la facultat de Matemàtiques per evitar problemes, ell s'hi va negar i va fer classe en una aula de la seva Facultat d'Història i amb els seus alumnes de màster --alguns vinguts expressament de fora de Barcelona i amb complexos equilibris d'horaris laborals i familiars--, i es va convertir en l'únic professor d'aquest centre del campus del Raval de la Universitat de Barcelona que ahir dijous va aconseguir impartir la seva lliçó.

Ja sense piquet que la impedís, l'acció culminava una jornada que per a aquest catedràtic d'història contemporània --especialista en la transició democràtica i els moviments socials catalans, autor de diversos llibres i col·laborador de mitjans de comunicació, entre ells EL PERIÓDICO-- començava plantant-se davant els estudiants anti-Bolonya que impedien l'accés a les aules.

COMUNISTA I OBJECTOR

Mayayo, que va ser dirigent de la Joventut Comunista de Catalunya en la transició i després del PSUC, objector de consciència de primera hora al servei militar i alcalde de Montblanc als anys 90 com a militant d'ICV, a més de seguir compromès amb CCOO, va recriminar l'actitud dels joves per vetar l'entrada a les aules. "Aquí hi ha una minoria que està violentant les normes democràtiques. Això no és una vaga. En una vaga, la gent decideix lliurement no anar a treballar o no anar a classe. I aquí s'està impedit entrar, que és una cosa molt diferent".

Hores després, Mayayo reflexionava en veu alta sobre la situació viscuda. "Aquí hi ha un conflicte amb un grup de persones que s'arroguen el dret a decidir si s'entra o no a les aules", va lamentar aquest catedràtic, que, no obstant, no només va criticar la conducta dels piquets. "El que em sembla inconcebible és que ningú, ni el rector ni les autoritats, garanteixin el dret al treball dels professors i a l'estudi dels alumnes. Jo exigeixo a l'autoritat acadèmica que garanteixi el lliure accés a la universitat pública", va exigir.

Molt conscient dels problemes del pla Bolonya, les seves crítiques van afectar els responsables polítics, que no han sabut explicar-ho, i els estudiants, en especial d'humanitats, que no volen ser conscients que la seva sort està tirada i condicionada per interessos econòmics.

AUTOCRÍTICA I REBEL·LIA

Amb tot, Mayayo va fer una seriosa autocrítica quan intentava interpretar l'actitud dels joves i el per què s'ha arribat a aquest punt. "És un fracàs com a docents constatar que no hem sabut explicar que el dret

a la protesta, a la vaga, és més, a canviar el món, no dóna dret a impedir l'accés a la universitat a qui vulgui estudiar".

l va reconèixer que no s'ha sabut transmetre als joves "que els drets són individuals i no col·lectius". Contrarestavat així un dels arguments dels anti-Bolonya, que justificaven la vaga dient que el dret col·lectiu a una universitat pública de qualitat preval sobre l'individual d'anar a classe.

Crític amb els abusos policials, Mayayo va insistir en l'error de comparar el que ha passat aquests dies amb la repressió franquista. "Fa 30 anys sí que no hi havia llibertats i només un de cada 10 joves tenia accés a la universitat; ara, gràcies a la democràcia en té un de cada tres".

A més, es va mostrar molt crític amb els professors que es van tancar dimecres a la nit denunciant "el creixent autoritarisme a la universitat". Irònic, va deixar anar: "Confio que es referissin al fet que hi ha gent que impedeix entrar a les aules".